

BA CON GẤU

Một hôm, cô bé Tóc Vàng đi vào rừng dạo chơi. Bỗng nhiên, trời đổ cơn mưa. Cô vội vã tìm chỗ trú. Cô chạy vào một ngôi nhà nhỏ và nhìn thấy trên bàn có ba cái bát: một cái nhỏ, một cái vừa và một cái to.

Cô ngồi xuống, nếm thử thức ăn trong cả ba cái bát và tự nhủ: “Thức ăn ngon tuyệt!”. Ăn xong, cô nhìn xung quanh và thấy ba cái giường: một cái nhỏ, một cái vừa và một cái to. Cô reo lên sung sướng: “Ôi! Những cái giường mới ấm áp làm sao!”. Cô bé Tóc Vàng chọn cái giường nhỏ nhất để ngủ. Cô không hề biết đây là ngôi nhà của gia đình Gấu.

Gấu Bố, Gấu Mẹ và Gấu Con về đến nhà. Vừa nhìn thấy bát thức ăn của mình, Gấu Bố bực tức hỏi:

- Có ai đến đây thế này?

Gấu Mẹ cũng kêu lên:

- Ai đã ăn thức ăn của tôi?

Gấu Con bước lại bên giường và la lên:

- Có ai đang ngủ trên giường của con?

Nghe tiếng ồn, cô bé Tóc Vàng choàng tỉnh dậy. Cô xin lỗi và kể lại cho gia đình Gấu biết vì sao cô lại ở trong ngôi nhà này. Nghe xong, Gấu Bố, Gấu Mẹ và Gấu Con cùng đưa cô bé về nhà. Từ hôm ấy, cô bé Tóc Vàng trở thành người bạn thân thiết của gia đình Gấu.

(Truyện nước ngoài)

MÈO ĐI CÂU CÁ

Anh em mèo trắng
Vác giỏ đi câu
Em ngồi bờ ao
Anh ra sông Cái
Hiu hiu gió thổi
Buồn ngủ quá chừng
Mèo anh ngả lưng
Ngủ luôn một giấc
Lòng riêng thầm nhắc
Đã có em rồi.
Mèo em đang ngồi
Thấy bầy thỏ bạn
Đùa chơi múa lượn
Vui quá là vui
Mèo nghĩ: “Ồ thôi
Anh câu cũng đủ”.
Nghĩ rồi hớn hờ
Nhập bọn vui chơi
Lúc ông mặt trời
Xuống núi đi ngủ
Đôi mèo hồi hả
Quay về lều gianh
Giỏ em, giỏ anh
Không con cá nhỏ
Cả hai nhăn nhó
Cùng khóc “meo meo”.

(Thái Hoàng Linh)